

Домашнє Завдання

19.09.2026

Савлюк І. 1-А клас

Мовлення:

1. Повторити Державні Символи України, знати столицю України!
2. Допоможіть учням прослухати і обговорити казку: «Дерево миру». (Додаю нижче додатком)!
3. Опрацювати дидактичну гру: «Що таке мир?». Картка № 12 .

Всесвітній День Миру- 21 вересня!

Читання:

1. Буквар ст. 30-32- повторити Аа, Уу .
2. Повторюємо голосні: а-у-о-и-і-е.

Письмо:

1. Зелений зошит ст. 1 Буква Аа – написати з обидвох сторін.
2. Називаємо слова, що зображені поруч: автобус, ангел, ананас, астронавт.
3. Вміти писати своє ім'я українськими літерами.

Казка «Дерево Миру»

У невеличкому селі, серед широкої галявини, стояло одне-єдине дерево. Його гілки були тонкі, мов пташині крила, а кора — сріблясто-сіра, ніби вкрита легким серпанком. Колись давно воно цвіло — прозорими квітами, що світилися вночі, наче зорі. Але вже багато років ніхто того цвіту не бачив. Старі люди зітхали: - Дерево спить. Воно живиться добром і злагодою, а в нас... — і замовкали.

Справді, у селі часто сварилися. Через мітлу біля паркану. Через яблука, що впали не в той двір. Через погляд, що здалося — кривий. Жила в тому селі дівчинка Марта. Їй було дев'ять. Вона любила дивитися на дерево — їй здавалося, що воно сумує. Поруч завжди бігав її пес Гудзик — чорний, з рудими лапами та хвостом, що крутився, як гвинт. — Дідусю Савко, — запитала якось Марта, — чому дерево ніколи не цвіте? Старий дід підняв очі й тихо сказав: — Бо воно чекає. Його серце прокидається тільки тоді, коли люди згадують про любов. — А якщо я нагадаю? — спалахнули очі Марті. — Спробуй, дитинко... Лише знай: дерево не любить гучних слів. Воно чує лише справжнє. І Марта почала...

Вона допомогла бабусі Марії донести важкий кошик. Потім підбрала кота бабусі Ганни, який заліз у калюжу, і витерла його своїм шарфиком. Помирила двох хлопців, які билися через старого м'яча. Гудзик гавкав і стрибав поруч, ніби підтримував кожен добрий вчинок. Уночі Марта пішла до дерева — і замерла. На самій верхівці тремтів один єдиний прозорий бутон, що світився м'яким світлом. — Побачило... — прошепотіла дівчинка.

Наступного дня вона розповіла про це дідусеві. А він — іншим. І пішло... Хтось прибрав сміття біля криниці. Інші влаштували спільний сніданок. А ще — концерт для стареньких. Дерево розцвітало поволі, обережно, наче перевіряло: “Чи надовго це?” І от, коли все вже здавалося світлим, у село прийшов чужинець. Він був із сокирою і хитрим поглядом. — Продайте дерево. Я зроблю з нього злий напій, щоб це нікчемне дерево засохло, а люди ненавиділи один одного ще більше! — Сміявся. — Не дамо! — відповіли всі разом. І вперше за багато років усі трималися за одне — за дерево, за мир.

Тієї ночі на небі не було жодної хмари. А на галявині — не було жодної темної плями. Дерево Миру розцвіло — так, як ніколи раніше. Його квіти світилися м'яко, тепло. Люди стояли в тиші. Хтось плакав. Хтось посміхався

крізь сльози. А Марта тримала Гудзика на руках і шепотіла: — Це не казка. Це ми. І ми це зробили.

Мораль казки “Дерево Миру”:

Мир не приходить сам по собі — його творять щоденні добрі вчинки.

Навіть найменша доброта здатна пробудити щось велике й прекрасне. Злагода

починається з кожного з нас.

Слова до обговорення!

- Серпанок
- Злагода
- Гвинт
- Галявина
- Калюжа
- Бутон
- Нікчемний
- Чужинець